

Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie, PAKIET 50, SCENARIUSZE LEKCJI, nazwa zasobu: *nauczyciel_2_50*, do zastosowania z: *uczeń_2_50* (materiały dla ucznia), pomoce multimedialne zgromadzone na www.matematycznawyspa.pl: *Smok Wawelski* (380_mat_smok wawelski), *My face* (427_mat_my face), *My face – karaoke* (428_mat_my face-karaoke).

Klasa II, edukacja polonistyczna, krąg tematyczny „Stolice mojej Ojczyzny”

Temat: Zabytki starego Krakowa

Cele edukacyjne:

- wprowadzenie informacji o lajkoniku,
- kształcenie umiejętności gromadzenia informacji,
- doskonalenie umiejętności wyszukiwania informacji w internecie,
- wprowadzenie informacji na temat pisowni –**ów** w zakończeniach nazw miast,
- doskonalenie umiejętności pracy w grupie,
- rozwijanie umiejętności korzystania z nowoczesnych technologii.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- rozpoznaje lajkonika,
- gromadzi informacje o Krakowie,
- wyszukuje informacje o Krakowie na sprawdzonych stronach internetowych,
- zna zasadę pisania –**ów** w zakończeniach nazw miast,
- współpracuje w grupie,
- korzysta z tabletu.

Metody: metoda ćwiczeniowa, rozmowa, ćwiczenia interaktywne.

Formy pracy: praca w grupach, praca indywidualna.

Środki dydaktyczne: karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, dla grup: tablety, adresy sprawdzonych stron internetowych z opisami zabytków Krakowa.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel dzieli uczniów na grupy. Każda grupa otrzymuje tablet i adresy sprawdzonych stron WWW z opisami zabytków Krakowa. Zadaniem grup jest wypisanie w zeszycie nazw zabytków i ustne przygotowanie się do opisanie tych zabytków.
2. Grupy prezentują zgromadzone przez siebie informacje, przy czym w trakcie prezentacji jednej grupy inne grupy sprawdzają jej poprawność.
3. Nauczyciel prosi, aby uczniowie wykonali zadanie 1 z karty pracy.
4. Nauczyciel wyjaśnia uczniom zasadę pisowni -**ów** w nazwach miast. Uczniowie wykonują zadanie 2 z karty pracy.



**Klasa II, edukacja matematyczna,
krąg tematyczny „Stolice mojej Ojczyzny”
Temat: Zabytki starego Krakowa**

Cele edukacyjne:

- kształcenie umiejętności rozwiązywania i przekształcania zadań na porównywanie różnicowe z uwzględnieniem podanego warunku,
- ćwiczenie umiejętności rysowania drzewek do działań,
- kształcenie umiejętności odejmowania liczb w zakresie 30 z przekroczeniem progu dziesiętkowego,
- rozwijanie umiejętności korzystania z nowoczesnych technologii.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- rozwiązuje i przekształca zadania na porównywanie różnicowe z uwzględnieniem podanego warunku,
- potrafi rysować drzewka do działań,
- odejmuje liczby w zakresie 30 z przekroczeniem progu dziesiętkowego,
- korzysta z tablicy multimedialnej.

Metody: metoda czynnościowa, metoda ćwiczeniowa, rozmowa, ćwiczenia interaktywne.**Formy pracy:** praca zespołowa, praca indywidualna, praca w parach.**Środki dydaktyczne:** kij z głową konia, odtwarzacz CD, piosenka „Lajkoniku laj, laj...”, karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna, pomoc multimedialna *Smok Wawelski*.**Przebieg lekcji:**

1. Nauczyciel objaśnia zasady zabawy „Lajkonik”. Prosi, aby dzieci ustawiły się w kole. Następnie wybiera jedną osobę, która wchodzi do środka, i daje jej do trzymania kij z głową konia. Prowadzący włącza muzykę z piosenką „Lajkoniku laj, laj...”. Dzieci poruszają się w rytm melodii – wybrana osoba w kole, a pozostali po jego obwodzie. Po zakończeniu piosenki „lajkonik” wybiera na swoje miejsce inne dziecko. Zabawę można utrudnić na przykład w ten sposób, że dzieciom przyczepia się wybrane liczby od 0 do 30 (każdemu



KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI



OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI



UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY



inną). „Lajkonik” po zakończeniu piosenki otrzymuje karteczkę z zapisanym działaniem, a następnie wybiera na swoje miejsce osobę, która ma na sobie karteczkę z odpowiednim wynikiem.

2. Uczniowie wracają na swoje miejsca. Wykonują zadanie 1 i 2 z karty pracy. Nauczyciel przechodzi między ławkami i sprawdza poprawność wykonania poleceń. Później wskazuje osoby, które odczytują rozwiązania i/lub zapisują je na tablicy.

3. Prowadzący czyta i omawia przykład z zadania 3 z karty pracy. Następnie podaje inny przykład, np.

Jest 7 czerwonych i 9 niebieskich kwadratów. Których kwadratów i o ile jest więcej?

Dla lepszego zobrazowania zadania można kwadraty narysować na tablicy. Dzieci podają propozycje innych zadań, na jakie można przekształcić to podane przez nauczyciela – z użyciem określeń „o ile więcej”, „o ile mniej”.

4. Nauczyciel dobiera uczniów w pary. Dzieci wymyślają swoje zadanie oraz przekształcają je podobnie jak w analizowanym wcześniej przykładzie. Na koniec przedstawiciele zespołów prezentują efekty swojej pracy.

5. Dzieci, w dalszym ciągu w parach, uzupełniają drzewka z zadania 4. Nauczyciel wyznacza osoby, które rysują gotowe drzewka na tablicy. Na koniec ochotnicy przedstawiają pozostałym swoje przykłady.

6. Nauczyciel uruchamia pomoc multimedialną *Smok Wawelski*. Wybrani uczniowie podchodzą do tablicy i wykonują polecenia.



KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI



UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY



**Klasa II, zajęcia komputerowe,
krąg tematyczny „Stolice mojej Ojczyzny”**

Temat: Zabytki starego Krakowa

Cele edukacyjne:

- doskonalenie umiejętności pisania w programie Word,
- doskonalenie umiejętności posługiwania się narzędziami z paska *Akapit*,
- poznanie narzędzia programu Word *pisownia i gramatyka*.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- pisze w programie Word tekst o Krakowie, posługując się polskimi znakami,
- korzysta z narzędzi z paska *Akapit*,
- korzysta z narzędzia *pisownia i gramatyka*.

Metody: metoda zadaniowa.

Formy pracy: praca indywidualna.

Środki dydaktyczne: zestaw komputerowy dla każdego ucznia.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel prosi uczniów, aby otworzyli nowy plik w programie Word, nadali mu nazwę *krakow* i zapisali w swoim folderze.
2. Uczniowie tworzą dowolny zabawny tekst o Krakowie. Formatują go z użyciem narzędzi z paska *Akapit*, a następnie sprawdzają poprawność pisowni za pomocą narzędzia *pisownia i gramatyka*.
3. Uczniowie odczytują swoje teksty. Najzabawniejsze z nich nauczyciel może i powiesić na gazetce ściennej.



KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI



OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI



UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY



Klasa II, język angielski, krąg tematyczny „Face”

Temat: Her hair is black

Cele edukacyjne:

- kształcenie umiejętności mówienia,
- kształcenie umiejętności pracy w parach,
- kształcenie umiejętności rozumienia ze słuchu,
- kształcenie umiejętności czytania,
- kształcenie umiejętności pisania.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- nazywa części ciała,
- dopasowuje obrazek ze słowem,
- współpracuje w parze,
- słucha wypowiedzi nauczyciela,
- utrwala nazwy kolorów,
- śpiewa piosenkę,
- rozróżnia i stosuje słowa: *my*, *his* oraz *her*,
- zakreśla różnice w obrazkach.

Metody: metoda komunikacyjna, piosenka, metoda TPR, metoda audiolingwalna, metoda ćwiczeniowa, metoda zadaniowa.

Formy pracy: praca zbiorowa, praca w parach, praca indywidualna.

Środki dydaktyczne: pomoc techniczna (tekturowa): karty obrazkowe z wyrazami, karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna, pomoce multimedialne: *My face, My face – karaoke*, nożyczki.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel wita się z uczniami.
2. Nauczyciel rysuje na tablicy prosty rysunek twarzy. Zadaniem uczniów jest nazwanie wskazywanych przez nauczyciela elementów na rysunku.
3. Nauczyciel prosi uczniów o przygotowanie pomocy kartonowych z częściami twarzy rozdanych na poprzedniej lekcji. Następnie prosi uczniów o rozcięcie obrazków i wyrazów („Cut out the pictures and words”).
4. Nauczyciel informuje uczniów, że będą pracować w parach. Prosi, aby uczniowie odwrócili się do kolegów/koleżanek siedzących za nimi. W ten sposób powstaną pary, w których uczniowie będą wykonywać ćwiczenie. Dzieci rozsypują komplety obrazków i wyrazów. Na



początku każdy uczeń sam dopasowuje obrazki z wyrazami. Następnie uczniowie w parach sprawdzają wykonane zadanie i wzajemnie korygują swoje błędy.

5. Nauczyciel prosi, aby uczniowie zwrócili uwagę na karty pracy. Znajduje się tam miejsce, w którym uczniowie po wysłuchaniu wypowiedzi nauczyciela wkleją obrazki z częściami twarzy.

Tekst do zadania:

a nose

eyes

ears

a mouth

a face

hair

Nauczyciel sprawdza poprawność wykonanego zadania, a następnie informuje uczniów, że ich kolejnym zadaniem jest wklejenie odpowiednich wyrazów pod poszczególnymi obrazkami.

6. Nauczyciel odtwarza piosenkę *My face*, a uczniowie, wskazując na poszczególne części twarzy, śpiewają piosenkę.

7. Nauczyciel prosi uczniów, aby zwrócili uwagę na obrazki chłopca i dziewczynki, które znajdują się na kartach pracy. Prowadzący wskazuje na włosy chłopca i mówi: „his hair”, a uczniowie powtarzają, następnie wskazuje na włosy dziewczynki i mówi: „her hair”. Nauczyciel powtarza te czynności z pozostałymi częściami twarzy oraz zwraca uwagę uczniów na słowa „his/her”. Uczniowie wspólnie z nauczycielem krótko opisują kolor włosów i oczu dzieci.

8. Nauczyciel informuje uczniów, że za chwilę odtworzy wersję karaoke piosenki *My face*. Uczniowie wspólnie z nauczycielem śpiewają piosenkę. W pierwszej zwrotce zamiast słowa „my” używają wyrazu „his” i wskazują elementy na obrazku przedstawiającym chłopca. W drugiej zwrotce słowo „my” zastępują wyrazem „her” i wskazują elementy na obrazku przedstawiającym dziewczynkę.

9. Uczniowie wykonują zadanie na karcie pracy. Mają znaleźć różnice między dwoma obrazkami przedstawiającymi tego samego chłopca oraz między obrazkami przedstawiającymi tę samą dziewczynkę. Uczniowie nazywają różnice („big nose”, „small nose”).

10. Uczniowie wykonują kolejne zadanie w karcie pracy. Znajdują się tam obrazki przedstawiające dziewczynkę i chłopca oraz zdania, które uczniowie uzupełniają słowem „his” lub „her”.

11. Nauczyciel omawia pracę domową i żegna się z uczniami.

